

SİLAHLANMA TAM GAZ

FUAT AKYÜREK

Kimin füzesi daha hızlı ve daha uzun menzile gidiyor ve daha çok insan öldürüyor? Rusya'nın son geliştirdiği nükleer başlık taşıyan füzeler mi, yoksa ABD'nin yakında denemesini yapacağımız dediği füze mi? Petrol zengini küçük körfez ülkeleri bu kadar silahı nereye sığdıracaklar? Türkiye'nin de içinde bulunduğu Ortadoğu ülkeleri çatışmaya ve silahlanmaya neden hız verdi? Çin silah teknolojisinde yakında Batı'yı yakalayıp, geçecek mi? Yeryüzü, yer altı, denizlerin üstü ve altı, uzayın gidilebilen yerlerine yerleştirilen silahlar dünyayı kaç kere yok edebilir?

Son zamanlarda uluslararası politikanın temel sorunlarından birisini silahlanma yarışındaki bu korkunç artış oluşturuyor. Başta Ortadoğu bölgesi olmak üzere, dünyanın çeşitli bölgelerinde bölgesel savaşlar tüm hızıyla sürüyor ve daha fazla yaygınlaşma eğilimi gösteriyor. ABD, Rusya, Fransa, İngiltere ve Almanya gibi ülkeler silah satışında başı çekiyorlar. 2016'da 1.5 trilyon dolara yaklaşan bilinen silahlanma harcaması, 2017'de neredeyse 2 trilyon dolara yaklaşmış durumda ve sürekli artma eğiliminde. Bölgesel çatışmalarda henüz nükleer silahlar kullanılmıyor, ancak bu çatışmalar adeta son geliştirilen silahların deneme alanı gibi.

Elbette uluslararası politikanın tek konusu silahlanma değil. Belli başlı emperyalist ülkelerin birbirlerine karşı yaptıkları ekonomik hamlelerde dikkati çeken bir artış gösteriyor. ABD diğer ülkelerden yaptığı Çelik gibi bazı ithal ürünlerine daha fazla vergi koymaya başladı. Özellikle Alman tekelleri hedefte. Çin sermayesinin Almanya'ya gösterdiği ilgi giderek artıyor. Bazı yüksek teknoloji şirketlerini satın alan Çin, Mercedes'in de yüzde on gibi küçümsenmeyecek orandaki hissesini aldı. Ekonomideki bu karşılıklı ataklarla silahlanma yarışının artan hızı arasında bir bağlantının olmadığını düşünmek için hiç bir neden bulunmuyor.

Bu iki alandaki tırmanışa, dünya servetinin büyük bir çoğunluğunu elinde bulunduran ve sayıları artık yüzün epeyce altına inmiş bulunan süper zenginler servetlerindeki artış hızı eşlik ediyor. Dünyada yaratılan tüm servetin yüzde 82'si en zengin yüzde 1'in cebine gidiyor! En fakir yüzde 50'nin servetinde ise hiç bir artış olmadı! Son verilere göre dünya nüfusunun yarısının serveti en zengin 61 kişinin elinde. Dünya ekonomisi dev tekeller yönetiyor ve hükümetler tüm yasaları onların istediği biçimde düzenliyor, işçi sınıfı ve emekçi kitleler daha da yoksullaşılıyor. Silahlanmadaki artış, ekonomide daha fazla karşı karşıya gelme ve zenginliklerin giderek daha az kişinin elinde toplanması arasında doğrudan bir ilişkinin bulunmadığını düşünmek için her hangi bir neden bulunuyor mu?

Bu üç olgunun birbirinden bağımsız olduğunu düşünmek için hiç bir neden bulunmuyor. Tekelci kapitalist sistem zorunlu ve kaçınılmaz olarak 20. Yüzyılın başından beri böyle bir yola girmişti ve şimdi girilen bu yolda hızın arttığını, bununla birlikte belli başlı emperyalist ülkeler arasındaki gerilim ve çelişkilerinde yoğunlaştığına şahit oluyoruz. Dünya halklarının bu sistemin bedelini iki dünya savaşı ile ödemesi yetmedi. Bölgesel savaşlar halen ve tırmanarak devam ediyor ve emperyalist devletlerin yöneticilerinin ağızlarından çıkan her söz daha fazla kan, ateş ve yıkım üzerine oluyor.

Dünyanın durumu böyle iken, emperyalistler Mars'ta yaşam kurmaktan söz ediyorlar, ama dünyadaki yaşamı bitirmek için tüm yıkıcı güçleri sürekli artırıyorlar. Bu gidişin önüne geçilemezse dünyayı bugünkü Mars'a çevirmeyeceklerinin hiç bir garantisi bulunmuyor. Kuşkusuz dünya halkları ve işçi sınıfları çözümsüz değiller. Ama çözüm emperyalist, gerici politikacıların yalan ve demagojilerine kapılmakta değil, sömürsüz, sınıfsız bir dünya için mücadele etmekten geçiyor. Manifesto'nun 200 yüzyıl önce yaptığı "bütün ülkelerin işçileri birleşiniz" çağrısı bu nedenle halen güncel ve geçerli.

Mart / 2018